

Mál nr. 317/2009

M

og

Vátryggingafélagið V v slysátryggingar ökumanns

Maður slasaðist á fæti þegar hann ók mótorhjóli við Bolöldu þ. 29.júní 2006.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 11.9.2009 ásamt fylgiskjöllum 1-7
2. Bréf V dags. 5.10.2009.

Málsatvik.

M slasaðist á vinstra fæti þegar hann ók mótorhjóli við Bolöldu, sem tryggt var hjá V. M krefst bóta vegna þess tjóns sem hann varð fyrir vegna slyssins. Af hálfu M er á það bent að honum hafi ekki verið ljósar þær varanlegu afleiðingar sem hann hlaut í slysinu þ. 29. Júlí 2006 fyrr en í fyrsta lagi við lækni skoðun þ. 23. Júní 2008. Af hálfu M er vísað til þess að við lækni skoðun eftir að hann varð fyrir slysinu hafi ekki komið fram þær alvarlegu afleiðingar slyssins sem síðan voru greindar þ. 23 júní 2008. M leitaði til lögmanns 5.11.2008 og þ. 15.1.2009 óskaði lögmaður M eftir að fá sent öll gögn málsins og svaraði V því samdægurs með því að bótaskylda væri ekki fyrir hendi þar sem ársfrestur til að tilkynna um slysið væri liðinn. M ítrekar með vísan til lækni skoðunanna að gagnið er að lögmaður M hafi ekki mátt gera sér grein fyrir alvarlegum afleiðingum slyssins fyrr en þ. 23 júní 2008 og því hafi verið tilkynnt um slysið innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem krafa hans byggist á. V hafnar bótaskyldu og bendir á að M hafi við slysið fengið mikið högg og snúning á vinstra hné og í framhaldi af því farið á slysadeild þar sem hann hefði kvartað yfir miklum verkjum í hné og verið bent á að leita til bæklunarlæknis til frekari rannsókna þegar bólga væri gengin niður. V telur að upphaf frestsins sé slysdagurinn þegar M leitaði til læknis og var ráðlagt að hafa samband við bæklunarlækni. Þá bendir V á að krossbandsaðgerð hafi verið gerð á M þ. 7.12.2006 og eftir það hafi M verið í sjúkrahjálfun í marga mánuði auk þess að mæta í reglulegt eftirlit til bæklunarlæknis og því verði ekki séð annað en að M hafi mátt gera sér fulla grein fyrir alvarlegum áverkum slyssins á slysdegi.

Álit.

Í lækni svottorðum sem fyrir liggja í málinu kemur m.a. fram að M hafi leitað til slysadeildar í framhaldi af slysinu og fengið allar almennar ráðleggingar og mælt hafi verið með eftirliti bæklunarlæknis. M leitaði síðan til nafngreindra bæklunarlækna. Við segulómun kom fram að fremra krossband var rífið og fór M í aðgerð vegna þess þ. 7.12.2006. Við þá aðgerð kom í ljós skemmd á ytra liðþófa og þurfti að fjarlægja hluta hans. Fremra krossbandið var alveg slitið og var búið til nýtt krossband. Í lækni svottorði segir að M hafi verið í meðferð hjá sjúkrahjálfa í marga mánuði eftir aðgerðina í desember 2006 og kom auk þess í reglulegt eftirlit hjá bæklunarlækni. Þ. 23. júní 2008 kom M í skoðun vegna verkja frá vinstra hnénu og við speglun kom í ljós að ytri

liðþófi hafði rifnað meir og þurfti að taka hluta hans. Í læknisvottorði dags. 27.4.2009 segir að ætla megi að ástand hans sé orðið stöðugt.

Eins og að framan er rakið þá varð M fyrir slysi á vinstra fæti þ. 29. júní 2006. M leitaði til lækna og fylgdi þeim ráðleggingum sem læknar gáfu honum að því er ráðið verður af gögnum málsins. Af þeim læknisfræðilegu gögnum sem fyrir liggja í málinu verður ekki annað ráðið en það sé fyrst í júní árið 2008 sem M mátti gera sér grein fyrir því að um varanlegt mein var að ræða og um leið vitneskja hans um þau atvik sem krafa hans er reist á. Það atvik sem veldur því að tilkynningarfrestur stofnast varð ekki fyrr en á árinu 2008 og því var frestur samkvæmt 124. gr. laga nr. 30/2004 ekki liðinn þegar lögmaður M tilkynnti V um slys og hugsanlega bótakröfu M. M á því rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns hjá V.

Reykjavík 27.10. 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.